

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 14C/619/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215220390
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jakubová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2016:2215220390.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Monikou Jakubovou, v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36 854 140, právne zastúpený spoločnosťou Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s. r. o. so sídlom Prievozská 4/B, 821 09 Bratislava, IČO: 472 39 921, konajúc JUDr. Milanom Malatom, proti žalovaným: X/ F. A., U.. X.G. XXXX, K. X/ L. A., U.. XX.C. XXXX, O. R. O. Z. XXX/XX, XXX XX Q. L., o zaplatenie 625,78 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu zamietá.

Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 14.decembra 2015 sa žalobca domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by boli žalovaní zaviazaní k zaplateniu sumy 625,78 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 29.júla 2009 uzatvoril so žalovanými zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXR. Predmetom zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť za splnenia dohodnutých podmienok peňažné prostriedky na čerpanie (spotrebiteľský úver) do výšky úverového limitu dohodnutého zmluvnými stranami na sumu 3.000 eur. Žalovaní čerpali úver dňa 29.júla 2009, pričom sa zaviazali splácať úver 60-timi mesačnými splátkami splatnými vždy k 15.dňu v mesiaci, počnúc od 15.augusta 2009. Splátka sa skladala z istiny a príslušných úrokov, splátky č. 1 až č. 59 boli dohodnuté vo výške 72,23 eur a výška poslednej (60.) splátky mala byť určená žalobcom na základe priebehu splácania úveru. Zmluvné strany sa v či. IV Zmluvy dohodli, že vyčerpaný a nesplatený úver sa bude úročiť pevnou úrokovou sadzbou vo výške 15,80 % p.a. Žalovaní nedodržali platobnú disciplínu, na ktorú sa zaviazali v zmluve, v dôsledku čoho po uplynutí splatnosti spotrebiteľského úveru zostala jej časť neuhradená. Žalobca vyčíslil v upomienke dlh ku dňu 11.augusta 2015 na sumu vo výške 597,13 eur a vyzval žalovaných, aby dlh zaplatili najneskôr do 17.augusta 2015. Žalovaná suma 625,78 eur predstavuje istinu vo výške 312,19 eur, úrok vo výške 84,27 eur vyčíslený ku dňu 30.novembra 2015, úrok z omeškania vo výške 64,44 eur vyčíslený ku dňu 30.novembra 2015 a poplatky vo výške 164,88 eur. Zároveň si z takto vyčíslenej sumy uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 8,15% počnúc od 1.decembra 2015, ako aj náhradu trov konania.

Súdny poplatok bol žalobcom zaplatený až 29.februára 2016 vo výške 37,50 eur (č.l. 52).

Súd doručil žalobu s prílohami podľa § 79 ods. 4 a 114 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku spolu s procesnými poučeniami vrátane ustanovenia § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku do vlastných rúk 23.februára 2016 (č.l. 18) obom žalovaným na vyjadrenie. K žalobe sa nevyjadrili.

Predmetom konania je suma nižšia než 1.000 Eur. Podľa § 200ea Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor. Podľa § 115a ods. 1 O.s.p. na prejednanie vecí samej nie je potrebné nariadovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie vecí vzdali. Podľa ods. 2 pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch. Keďže v konaní ide o drobný spor, súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, podľa § 115a ods. 2 O.s.p.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Toto oznámenie bolo uverejnené na úradnej tabuli súdu od 11. apríla 2016 až do vyhlásenia rozhodnutia (4. mája 2016).

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa k žalobe pripojenými listinnými dôkazmi, najmä zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo 29. júla 2009 (č.l. 9 - 10), obchodnými podmienkami (č.l. 11 - 12), výňatkom z účtu (č.l. 13), upomienkou z 12. augusta 2015 (č.l. 14), výpisom karty klienta (č.l. 15), stanoviskom žalobcu z 26. februára 2016 (č.l. 25 - 28), poslednou výzvou z 19. júna 2014 (č.l. 48), poslednou výzvou z 22. júla 2014 (č.l. 49), sadzobníkom poplatkov platného od 1. októbra 2010 (č.l. 50 - 51).

Súd hodnotil dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

Účastníci uzavreli dňa 29. júla 2009 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXR. Žalovaní mohli čerpať úver ku dňu 29. júla 2009 jednorazovo bezhotovostne na účet žalovaného vedenej v tejto banke. Mali dohodnutý úrok vo výške 15,80% p.a. Ročná percentuálna miera nákladov na spotrebiteľský úver predstavuje 19,64% p. a. a celkové náklady dlžníka predstavujú čiastku 1.513,20 eur. Priemerná RPMN je 21,67%. Za podanie žiadosti o úver a za spracovanie úveru dlžník zaplatí poplatok vo výške 60 eur, ktorý je splatný v deň podpisu. Za správu úveru je mesačný poplatok vo výške 1,99 eur. Dlžník sa zaviazal splácať úroky a istinu úveru v 60 mesačných splátkach vždy 15. deň v mesiaci; prvá splátka splatná dňa 15. augusta 2009 a posledná splátka splatná dňa 15. júla 2014. Prvá až predposledná anuitná splátka bude predstavovať 72,23 eur; posledná anuitná splátka bude Bankou vypočítaná na základe priebehu splácania úveru. Súčasťou úveru je poistenie pre prípad poistnej udalosti smrti, invalidity a pracovnej neschopnosti dlžníka v súlade s poistnou zmluvou o poistení dlžníkov zo spotrebiteľských úverov pre fyzické osoby II., uzatvorenou medzi Poistníkom a Poistovateľom dňa 1. apríla 2008; Celkový mesačný poplatok za poistenie úveru 3,72 eur.

Žalobca niekoľko krát vyzýval žalovaných na úhradu dlžnej sumy, avšak ani z jednej nie je jasné s ktorou splátkou sú žalovaní v omeškaní, tiež nevyplýva z uvedených súm koľko je z toho na istinu úveru, koľko na úroku a na poplatkoch. Upomienkou z 12. augusta 2015 (č.l. 14) je na sumu 597,13 eur so splatnosťou do 17. augusta 2015; posledná výzva z 19. júna 2014 (č.l. 48) je na sumu 403,87 eur vyčíslený k 18. júnu 2014; posledná výzva z 22. júla 2014 (č.l. 49) bola na sumu 527,34 eur.

Na výzvu súdu žalobca uviedol, že Prehľadová tabuľka podrobne zobrazuje nesplatenú istinu (čerpaný úverový limit) za jednotlivé obdobia, hodnotu výsledného (riadneho, zmluvného dohodnutého) úroku resp. úroku z omeškania za jednotlivé obdobia, ako aj zmenu hodnoty celkového nároku žalobcu v čase. Ku dňu 30. novembra 2015 sa eviduje nesplatená istina vo výške 312,19 eur. V prehľadovej tabuľke v stĺpcoch „splátka istiny“ je uvedená výška splatnej istiny a úhrady žalovaného započítané na istinu za jednotlivé mesačné obdobia. V stĺpcoch „Splátka riadneho úroku“ je uvedená výška splatného úroku, úhrady započítané na úrok a výška sadzby uplatňovaného úroku za jednotlivé mesačné obdobia. V stĺpcoch „Úrok z omeškania“ je uvedená výška splatného úroku z omeškania, úhrady započítané na úrok z omeškania a výška sadzby uplatňovaného úroku z omeškania za jednotlivé mesačné obdobia v súlade s ustanoveniami dohodnutými podľa čl. 4.3. VZP. Úhrady žalovaného za jednotlivé mesačné obdobia - stĺpec označený ako „splátka uhradená klientom“ ako aj spôsob zápočtu úhrad uskutočnených žalovaným. Ako vyplýva z prehľadovej tabuľky počnúc obdobím 16. februára 2014 - 15. marca 2014 sa žalovaný dostal do omeškania s plnením svojich záväzkov voči žalobcovi, pričom svoj dlh už nevyrovnal.

Žalobca „predkladá“ podrobnú charakteristiku ku všetkým mesačným úhradám žalovaného a tam, kde bol žalovaný v omeškaní s úhradou alebo jej časťou, je zároveň zobrazené s akou sumou bol žalovaný v omeškaní (čo do nezaplatenej istiny, úroku, poplatkov, úroku z omeškania - stĺpce „ omeškaná istina,“ „omeškaný riadny úrok...).

Je potrebné uviesť, že povinnosťou účastníka v občianskom súdnom konaní je uviesť relevantné skutkové tvrdenia tak, aby bolo možné preskúmať dôvodnosť uplatneného nároku. Pre úspech v konaní je potom potrebné skutkové tvrdenia preukázať príslušnými dôkazmi. Súdu neprislúcha „vyčítavať“ skutkové tvrdenia z listinných dôkazov a nahrádzať tak povinnosť účastníkov konania. Súd preto pri rozhodovaní vychádzal zo skutkových tvrdení žalobcu, uvedených v žalobe a jej doplnení.

Z karty klienta (č.I. 15) je zrejmé, že z čerpaného úveru vo výške 3.000 eur žalovaný zaplatil na splátkach za obdobie od augusta 2009 do marca 2014 celkom sumu vo výške 4.652,92 eur.

Súd vyhodnotil právny vzťah medzi žalobcom a žalovanými ako spotrebiteľský, na ktorý je potrebný aplikovať najmä ustanovenie § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“, zákon sa nevzťahuje na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu; tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z., veriteľom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania, v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Podľa ods. 2 spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel, ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Podľa ods. 5 pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami podľa § 4 prostredníctvom ustanoveného vzoru formulára. Na požiadanie musí veriteľ poskytnúť spotrebiteľovi ďalšie doplňujúce informácie.

Podľa § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z., pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzatvorením zmluvy informovaný o

- a) úverovom limite, ak je stanovený,
- b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená,
- c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy.

Ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá dlhšie ako tri mesiace, spotrebiteľ musí byť informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch.

Podľa § 3 ods. 8 zákona č. 258/2001 Z.z., počas trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere je veriteľ povinný písomne a bezodkladne informovať spotrebiteľa o zmene ročnej úrokovej sadzby a poplatkov.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Podľa ods. 5 od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 písm. d), a i) zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť; výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z., pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v znení účinnom ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Definícia spotrebiteľskej zmluvy vyplýva z § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pričom každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Pokiaľ ide o obligatórnu náležitosť, ktorá je uvedená v § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z., v zmysle ktorého v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Z nej nevyplýva, koľko z tejto splátky ide na splátku úveru, koľko ide na splátku úroku a koľko na prípadnú splátku poplatkov a už vôbec nie prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Je potrebné zdôrazniť, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Uvedený právny záver o nutnosti rozlíšenia spomínaných splátok vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Trnave 9Co 401/2012 zo dňa 6. augusta 2013.

Spotrebiteľ má právo v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch ešte pred podpisom zmluvy vedieť, akým spôsobom budú uhrádzané jednotlivé čiastkové nároky (istina úveru, úroky, poplatky v tej ktorej mesačnej splátke) a v danom prípade túto možnosť nemal. Nikde v zmluve ani v úverových zmluvných podmienkach nie je uvedené, že by tieto údaje boli žalobcom odovzdané žalovanému najneskôr pri podpise zmluvy. Teda takto absentuje táto náležitosť zákona o spotrebiteľských úveroch.

Ďalej Zmluva neobsahuje ani adresu predajcu, na ktorej môže spotrebiteľ podať reklamáciu alebo sťažnosť. V zmluve, v jej hlavičke je síce uvedená adresa žalobcu, nikde však nie je uvedené, že táto adresa je adresou, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Ani v úverových podmienkach nie je nikde uvedené, že adresa žalobcu alebo adresa predajcu je tou, na ktorej má spotrebiteľ právo uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Táto náležitosť tak v zmluve chýba.

Pre absenciu týchto náležitostí, a to prípadne aj len jednej z nich, podľa ust. § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vyplýva z toho, že žalobca mal právo na vrátenie skutočne poskytnutého plnenia, teda poskytnutého úveru a nemá právo žiadať úroky z úveru, prípadne iné sankcie.

S ohľadom na vyššie uvedené, pričom súd dôsledne skúmal kartu klienta z č.l. 15 (hoc banka by mala disponovať aj riadnym výpisom z účtu, čo však žalobca nepredložil, opomenul svoju povinnosť) je zrejmé, že žalovaný čerpal úver vo výške 3000 eur jednorázovo. Súd však z predloženého dokumentu tiež zistil, že žalovaný na splátkach zaplatil za obdobie od augusta 2009 do marca 2014 celkom 4.652,92 eur. Tieto splátky boli započítané na istinu, úroky úveru, úroky z omeškania a poplatky.

Z uvedeného je však zrejmé, že čerpaný úver bol preplatený, prihliadajúc na konštatovanie vyššie, že sa jedná o úver bez poplatkov a bezúročný. Z uvedených dôvodov súd nemohol vyhovieť žalobe, a preto ju zamietol v celom rozsahu.

Ďalej súd pripomína, že splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku

a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti potvrdzuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok.

Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojim právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto rozhodujúcom rozdieli spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru).

Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, prípadne aj poplatky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomfortný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku.

Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak by navyše súd takúto zmenu pripustil, podporil by nielen hrubú nadvládu veriteľa, ale zároveň by podporoval aj stav v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky mu majú nahradiť stav jeho potenciálnej nečinnosti, resp. stav nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú istinu jednorazovo. Takéto konanie veriteľa však neponíma v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov.

Uvedenou úvahou sa súd prirodzene dostáva aj v poradí k ďalšiemu zásadnému záveru, spočívajúcemu v skutočnosti, že jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru.

S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou. Povedané inak v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 Z. z. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednaní dovolával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky v zmysle citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď po procesnej stránke boli úspešní žalovaní, avšak nakoľko im zo súdneho spisu nevyplývajú žiadne trovky konania, ani si žiadne neuplatnili, súd im ich ani nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Trnave cestou tunajšieho súdu. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 205 ods. 1, 2 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok).